

ORIGINALEKSEMPLAR
JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10, II
1216 Kbhvn. K - Tlf. 01 92 33 40

Indfødsretsudv.

43

Telex 15 530 justm dk

Telefax 01 93 35 10

Journalnr. 1988-702-198

København, den 10. MAJ 1989

Folketingets Indfødsretsudvalg
Christiansborg
1240 København K

MODTAGET
11 MAJ 1989
Folketingssekretariatet

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer besvarelse af spørgsmål
nr. 1 af 27. oktober 1988 (Alm. del - bilag 9).

H. E. Clausen

Christian Trønning

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen
Slotsholmsgade 10, II
1216 Kbhvn. K - Tlf. 01 92 33 40

Telex 15 530 justm dk

Telefax 01 93 35 10

Journalnr. 1988-702-198

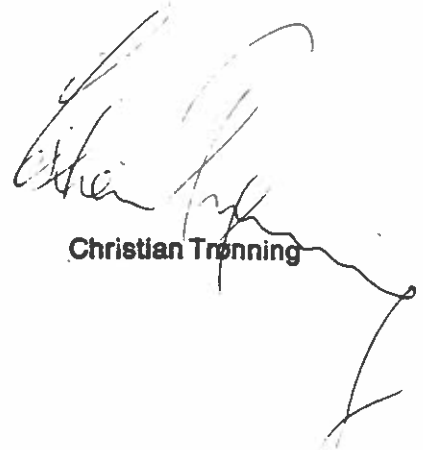
København, den 10. MAJ 1988

Folketingets Indfødsretsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Vedlagt fremsendes i 80 eksemplarer besvarelse af spørgsmål
nr. 1 af 27. oktober 1988 (Alm. del - bilag 9).

H. P. Clausen

Christian Trønning

INDENRIGSMINISTERIET

Indfødsretskontoret

Nyropsgade 47^{IV}, 1602 V - Telefon 01 92 33 80
Telefax 01 11 12 39 - Giro 5 52 55 00

København, den

9 NOV. 1988

3.k. kt. j. nr. 308-1/1988

(Bedes anført ved henvendelser
om sagen) /aw

Justitsministeriets

Lovafdeling

Slotsholmsgade 10

1216 København K

Jmt. modt

11 NOV. 1988

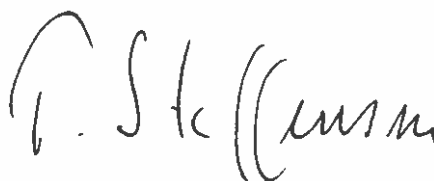
I anledning af Justitsministeriets forespørgsel af 7. november 1988 (j.nr. L.A. 1988-702-198) kan Indenrigsministeriet oplyse, at ministeriet betragter de oplysninger, der herfra gives til Folketingets indfødsretsudvalg, som værende fortrolige og derfor ikke egnede til drøftelse i Folketingssalen. - Dette gælder specielt den liste, indfødsretskontoret udarbejder over hvilke straffe, ansøgerne på de tre årlige love om indfødsrets meddelelse har været idømt. Listen er da også herfra stemplet "fortroligt".

Om den enkelte ansøgers sag kan drøftes i Folketingssalen, er for så vidt allerede besvaret, idet dette faktisk er sket de sidste 3 gange, Folketinget har behandlet indfødsretslove. Fremskridtspartiet har således i forbindelse med fremsættelse af ændringsforslag fra Folketingets talerstol orienteret om, hvilke forseelser, de personer, der har været optaget på ændringsforslagene, har begået.

Indenrigsministeriet er enig i, at dette er en uheldig praksis, men mener ikke at kunne bidrage til problemets løsning.

Indenrigsministeriet er ganske vist bekendt med, at Folketingets præsidium ved en tidligere lejlighed har overvejet at lukke dørene under indfødsretslovenes behandling, men spørgsmålet om dette er en rigtig løsning, afgøres vel ene og alene af Folketinget selv.

Med venlig hilsen

Torben Steffensen

Besvarelse af spørgsmål nr. 1 af 27. oktober 1988
fra Folketingets Indfødsretsudvalg (Alm. del - bi-
lag 9).

Spørgsmål nr. 1:

"Det bedes oplyst fra Justitsministeriets lovkontor, om personsager, hvori der indgår oplysninger af fortrolig karakter, og som har været behandlet i Indfødsretsudvalget (sager om meddelelse af dansk indfødsret) vil kunne blive behandlet (taget op til særskilt drøftelse) i møder i folketings salen."

Svar:

1. Spørgsmålet om erhvervelse af indfødsret er særligt reguleret i grundlovens § 44, stk. 1, der har følgende ordlyd:

"Ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov."

En udlænding kan således kun få dansk indfødsret direkte ved lov. I henhold til bestemmelsen udarbejdes der for tiden tre årlige lovforslag om indfødsrets meddelelse, hvorved en række navngivne personer meddeles indfødsret.

Lovforslagene fremsættes af indenrigsministeren. Ved udarbejdelsen af forslagene følger Indenrigsministeriet nogle retningslinier for optagelse på forslaget, der er aftalt med Folketingets Indfødsretsudvalg. De vedtagne love, der udover de pågældendes navne, indeholder oplysning om deres stilling, bopæl og fødested, optages i Lovtidende B. I

bemærkningerne til lovforslaget anføres yderligere nogle oplysninger om den pågældendes indrejsetidspunkt, civilstand, antal børn og eventuelt oplysninger om slægtninge i Danmark.

Ifølge den praksis, der har udviklet sig med hensyn til et lovforslags behandling, meddeler Indenrigsministeriet ud over oplysningerne i lovforslagets bemærkninger Indfødsretsudvalget en række supplerende oplysninger om hver enkelt af de personer, der er optaget på lovforslaget. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om eventuelle straffe for lovovertrædelser begået her i landet. Disse personoplysninger er undergivet tavshedspligt efter reglerne i straffelovens § 152 og forvaltningslovens § 27, stk. 1, og er fra Indenrigsministeriets side stemplet fortroligt.

Der er ikke noget til hinder for, at der under Folketingets behandling af lovforslagene - ligesom ved behandlingen af almindelige lovforslag - fremsættes ændringsforslag, hvorefter en eller flere udlændinge udelades af lovforslaget.

Efter den hidtidige praksis har ordførerne for Folketingets partier under behandlingen af lovforslaget i folketingsalen afholdt sig fra en detaljeret omtale af de enkelte ansøgere og med enkelte undtagelser, har de enkelte ansøgere aldrig været omtalt ved navn. I forbindelse med 2. behandlingen af lovforslag nr. L 126 om indfødsretsmeddelelse, fremsat den 22. januar 1981, jf. Folketingstidende 1980-81, tillæg A, sp. 3387, opstod der en debat om det rimelige i, at navngivne personer og deres forhold blev draget frem i offentligheden i forbindelse med behandlingen af et lovforslag af denne karakter, jf. Folketingstidende 1980-81, Folketingets forhandlinger, sp. 6755 f.

Debatten var foranlediget af, at et af Folketin-

gets partier under udvalgsbehandlingen havde stillet ændringsforslag om, at 3 navngivne personer skulle udgå af lovforslaget. Det fremgår af forhandlingerne, at et stort flertal i Folketinget var imod at drøfte konkrete personers forhold i Folketingssalen.

2. Efter grundlovens § 49, jf. Folketingets forretningsordens § 37, er Folketingets møder offentlige. Formanden, 17 medlemmer af tinget eller en minister kan dog forlange at alle uvedkommende fjernes, hvorpå det uden forhandling afgøres, om sagen skal forhandles i et offentligt eller lukket møde.

Det følger af tavshedspligtsreglernes karakter, at der ikke kan opstå spørgsmål om tavshedspligt med hensyn til, hvad der er passeret under forhandlingerne i folketingssalen under de offentlige møder. Dette forhold er dog ikke ensbetydende med, at der ikke som grundlag for forhandlingerne i folketingssalen kan foreligge materiale, der er undergivet tavshedspligt.

Efter straffelovens § 152, stk. 1, straffes den, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, hvortil den pågældende i den forbindelse har fået kendskab. Efter bestemmelsens stk. 3, er en oplysning fortrolig, når den ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som sådan, eller når det iøvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.

Bestemmelsen omfatter også medlemmer af Folketinget.

Der foreligger kun brud på tavshedspligten, hvis

en videregivelse af fortrolige oplysninger må antages at være uberettiget. Om baggrunden for denne begrænsning i reglerne om tavshedspligt anfører Straffelovrådet i sin udtalelse om den seneste ændring af tavshedspligtsreglerne blandt andet følgende, jf. Folketingstidende 1985/86, tillæg A, sp. 293 f:

"Det skal ... fremhæves, at det ikke vil være muligt i en lovtekst fuldstændigt at angive, hvilke forhold som kan gøre en videregivelse berettiget. Det vil således ved siden af en ... udtrykkelig angivelse af nogle tilfældegrupper, hvor videregivelse ikke er uberettiget, også i fremtiden være nødvendigt i beskrivelsen af den strafbare handling at anvende udtrykket "uberettiget", jf. om dette forbehold Straffelovrådets betænkning om privatlivets fred (nr. 601/1971), side 58."

Efter straffelovens § 152 e, nr. 1 og 2, omfatter tavshedspligten ikke tilfælde, hvor den, der er i besiddelse af oplysningerne, er forpligtet til at videregive oplysningerne, eller hvor den pågældende handler i berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse eller af eget eller andres tarv.

Justitsministeriet har tidligere i forbindelse med Folketingets drøftelser af formen for behandlingen af indfødsretssager givet udtryk for, at det må anses for tvivlsomt, om et medlem af Folketinget begår en strafbar krænkelse af de almindelige regler om tavshedspligt, hvis fremdragelsen af de pågældende oplysninger sker som led i den pågældendes redegørelse for sin opfattelse af et lovforslag eller dele heraf eller med henblik på at orientere de øvrige medlemmer af Folketinget om lovforslagets konsekvenser i bestemte situationer. Strafansvar kan i alt fald næppe antages at foreligge, hvis fremdragelsen af oplysningerne sker som led i en begrundelse for, at der foreslås konkrete ændringer i det pågældende lovforslag. Justitsministeriet gav også udtryk for den opfattel-

se, at der må være en meget bred margin for, hvornår udtalelser, der fremsættes i Folketinget, ikke kan siges at være fremsat i berettiget varetagelse af "åbenbar almen interesse".

Justitsministeriet henviste i den forbindelse også til den beskyttelse af folketingsmedlemmers ytringsfrihed, der har fundet udtryk i grundlovens § 57, 2. pkt. Det følger i øvrigt af denne bestemmelse, at intet folketingsmedlem kan drages retligt til ansvar for sine ytringer i Folketinget uden samtykke fra dette.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at personsager, hvori der indgår oplysninger af fortrolig karakter, og som har været behandlet i Indfødsretsudvalget, vil kunne tages op til drøftelse i folketingssalen, uden at dette vil indebære en strafbar tilsidesættelse af reglerne om tavshedspligt. Justitsministeriet finder dog samtidig grund til at pege på, at det under hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred vil være betænkeligt generelt at foretage en ændring af Folketingets mangeårige praksis, hvorefter oplysninger om lovforslagets enkelte ansøgere ikke gøres til genstand for drøftelser i folketingssalen.

Hvis der alligevel fra et eller flere af Folketingets partier er et ønske om at drøfte disse ting i folketingssalen, vil Folketinget kunne overveje, om forhandlingerne skal føres i et lukket møde.

Med hensyn til mulighederne for at føre forhandlingerne i et lukket møde, henvises til bestemmelserne i grundlovens § 49, 2. pkt., og Folketingets forretningsordens § 37, 2. pkt. og drøftelserne under 2. behandlingen den 22. januar 1981, jf. Folketingstidende 1980-81, sp. 6755.

Til brug for besvarelsen af Indfødsretsudvalgets

spørgsmål har Justitsministeriet også indhentet en udtalelse fra Indenrigsministeriet. Der vedlægges en kopi af Indenrigsministeriets besvarelse.